

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
19:41	19:07	18:08	תל אביב
19:45	19:10	18:07	ירושלים
19:40	19:06	18:07	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

כיצד עברה השנה?

קול השופר ההולך ומתחזק לאורך ימי החודש שחלף, מרטיט את הלבבות. נעימות ניוגוני ראש השנה, הפיוטים העתיקים, ניחוח התפוח בדבש והרימונים הסגוניים המעטרים את השווקים, מכניסים את כלנו לאווירה הרוגשת, הנרגשת. זהו רגע בו כל הנימים העדינים שבכל נפש יהודית נעים בהתרגשות, זוהי עת בה כל בר דעת מקדיש זמן ומחשבה לחשבון נפשו, לראות כיצד עברה עליו השנה שחלפה ומה ממתין לו בשנה הבאה.

כל אדם יודע ומרגיש באיזה תחום עליו להתחזק, באיזו מצוה או ערך נעלה. זו יכולה להיות קבלה להוסיף שיעור יומי או קביעת עתים לתורה, אולי קבלה לחיזוק הרציפות בעת הלימוד, ואולי התחזקות בתפילה בכוונה או במניין. לפעמים נדרש האדם לחזק את שמירת העיניים והפה, ולפעמים להתחזק במידות טובות ובמעשי חסד.

את מה לחזק מתוך כל אלה ודומיהם - כל יהודי יכול להכריע לבד, מי כמוהו יודע. אך כדי להכריע את השנה הבאה, כדי לצאת מראש השנה עם שנה טובה, צריך לבחור משהו, קבלה אחת. קבלה שיש בה מאמץ, אם כי לא מורכב או מאתגר מדי, כדי שיהיה ניתן לעמוד בקבלה הזו בעקביות ולאורך זמן. קבלה אחת טובה - היא המפתח לשנה החדשה.

'בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וגזירות טובות ניזכר וניכתב' - אם רצוננו במימוש תפילה זו, הבה נקבל על עצמנו קבלה טובה אחת, חזקה, עוצמתית, ממנה לא נסור בכל מחיר. ואם נעשה כך, נזכה באמת להיכתב ולהיחתם לחיים טובים ומאושרים, לשנה טובה, מבורכת, מתוקה ומאושרת!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

לזכות בדין

ראש השנה מתקרב וכיצד אנו נזכה לשנה טובה ולזכות בדין?

עוונותינו, שיזרוק תחילה את העבירות אח"כ יבקש סליחה.

אנחנו באים בעשרת ימי תשובה ואומרים "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למען אלוקים". אומרים אבא אבא, כתוב אותנו בספר החיים רחם עלינו ועל משפחתו ועל כל עם ישראל, הקב"ה ישמע לנו, ויאמר, טוב, אתן לך חיים, אבל אמור לי למה אתה צריך חיים? אנחנו אומרים לך רבוש"ע, לא בשבילי אני רוצה חיים! בשבילך, בשביל שמירת שבת, בשביל להאמין בך, בשביל להתפלל אליך כל בוקר, בשביל לקרב אחרים לעבודתך. בשביל זה אבא אני רוצה חיים, הרי אתה רוצה חיים וגם אני רוצה חיים, את אותם חיים אני רוצה ממך, חיים של שמירת שבת, של לימוד תורה של זיכוי הרבים. אולם, אם אדם מבקש חיים בשביל לרמוס את התורה, לא להניח תפילין, לא לשמור שבת, בשביל זה אתה רוצה חיים, מה, בשביל לפגוע בי, בשביל זה אתה מבקש ממני חיים? למה הדבר דומה? לאדם המקבל מהמלך חרב זהב, והוא הולך עם החרב והורס את הריהוט בארמון המלך.

אנשים שחוו אסון בשנה זו, אם היו אומרים להם שנה שעברה שמרחת עליהם עננה, שיש צל שחור שמאיים על שלותם, שהם על הכוונת - הרי היו קורעים את השמים בתפילה ותחנונים, לא מתחשבים בשום דבר אחר, עוזבים את הנוחות שלהם, את העסקים שלהם, ועוסקים רק בדבר היחיד החשוב באמת, שזה תשובה ומעשים טובים. וכמו שאומר הרב לסרי שליט"א, שאיבד את בנו חביבו, כמה הצער נורא ואיום, ואמר אילו ידעתי שיש איזה שמץ של גזירה עלינו היה לנו ראש השנה אחר, היינו קורעים שערי רום, בוקעים חלוני רקיע, מרבים בצדקות וברחמים במידות טובות ובויתורים, כדי שיוותרו לנו משמים ומתיקו לנו את השנה.

כתוב בספרים הקדשים שמי שמקבל ע"ע קבלה מוחלטת - בוודאי זוכה בדין. על אחת כמה וכמה אם הוא מזכה את הרבים, ובפרט אם מביא אחרים לשיעור תורה, שתלמוד תורה כנגד כולם, ובגללו הם חוזרים בתשובה בוודאי שזו זכות שאין כמוה, סיגוריה שאין כמוה, והוא מיד זוכה בדין!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנחנו נמצאים כרגע שישה ימים לפני יום הדין הגדול ראש השנה. יש אנשים שאומרים: זה עסק משתלם, עושים עבירות כל השנה, יום אחד בשנה עושים תשובה - ואתה נקי. אבל זו טעות חמורה, כי אמרו חז"ל: **הַאֲחֻטָּא וְהַאֲחֻטָּא וְהַאֲחֻטָּא**, אין מספיקין בְּדֹדוֹ לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

אלול מלשון ריגול ופשפש. בימים אלו צריכים לבקר את עצמינו מכל מום, לראות מה אפשר לתקן ומה אפשר לשפר. עצם הדבר, שאדם מתעסק בחטאיו ומנסה לתקן אותם, לשוב בתשובה על העבר, ועם זאת לתקן את העתיד. זה עצמו זכות עצומה ליום הדין. **אם רוצים סייעתא דשמיא להטהר מכל רע, צריכים להשתדל לחשוב מחשבות אין לתקן ואז הקב"ה עוזרו.** אם האדם מפקח רע, עצמו, אז הקדוש ברוך הוא עוזרו וניצול מן היצר הרע, אבל אם אינו מפקח הוא על עצמו, ודאי שהקדוש ברוך הוא לא יפקח עליו. כי אם הוא אינו חס, מי יחוס עליו. והוא מה שאמרו אם אין אני לי מי לי (מס"י פ"ב).

'כי זוכר כל הנשכחות אתה' - אומר הקב"ה אם אתה זוכר את העבירות שלך, ומטפל בהם, אני שוכח, כמו שאמרו חז"ל אם יש דין למטה אין דין למעלה. אבל אם אתה שוכח - אני זוכר. אם אדם מקבל על עצמו לתקן דרכיו מנהיגו ומעלליו, אומר הקב"ה אתה זוכר? אני שוכח. ומודה ועוזב ירוחם - אם בא השטן לקטר על האדם, אומר לו הקב"ה, מה חידוש בדבריך? הרי האדם כבר הודה בפני, וביקש סליחה. אז משתתק השטן מטענותיו.

יש אומרים אין לי על מה לומר סליחות, אין לי עבירות. הקב"ה אומר על אנשים כאלה "הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי" (ירמיה יב). חוץ מעצם החטא נתבע על העזות פנים לומר שאין לו עבירות. ואפילו צדיקים גמורים נאמר עליהם (קהלת ז) אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא אפי' צדיקים גדולים נענשים, על דברים קלים כמו מחשבה בתפילה, וסביביו נשערה מאד.

מכסה פשעיו לא יצליח. מי שאומר לא חטאתי, שלום יהיה לי, הוא בסכנה. אבל מי שמודה ועוזב, ירוחם. אדם הטובל במקוה עם שרץ בידו, נשאר טמא. תזרוק קודם את השרץ ואח"כ תטבול. א"א להכנס ליום כיפורים עם כל העוונות ולצפות שיתכפרו

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

פותח את ירך

למקום. שינית את הנוסח ואמרת: "עמך ישראל צריכים פרנסה, אנא אבי שבשמים, תעזור לי שבזכות הצדיק איושע בשפע פרנסה". כך התפללתי באופן כללי בלי לתת לבורא רעיונות איך לעזור לי וציפיתי לישועה פרטית.

למחרת אני מקבל טלפון מארצות הברית. על הקו חברת משכבר הימים. הוא יודע שאני נוסע הרבה לציונו של רבי אהרון מבלעזא, ויש לו הצעה בשבילי. "אחד מקרובי משפחתי זקוק לישועה", הוא מספר לי, "הוא רוצה שיזכירו את שמו על ציון הרה"ק מבלעזא זי"ע במשך ארבעים יום. הוא גם ישלם על כך, מה אתה אומר?"

התלבטתי. זה לא קל להתחייב לארבעים יום על הציון הקדוש בימי חג ומועד, אבל הגעתי למסקנה שאם ה' שולח לי פרנסה מכובדת עלי לקחת זאת, בפרט שיש בזה חסד עם יהודי ותפילה מעומק הלב להשם יתברך במקום שיש לי קשר נפשי אליו. התייעצתי עם מורה הוראה איך לקיים ארבעים יום רצופים גם בימי שבת וחג, והוא סידר לי את זמני התפילות באופן שיענה על בקשת קרוב משפחתו של הידיה. "על כל יום", כך אמר הידיה, "ישלמו לך חמישים דולר".

"משיאת קטנה חלפה ברחוב וממנה ירד איש ממהר ובידו דף ובפיו בקשה 'היכן רחוב הורדים'..."

החשבון פשוט. חמישים פעם ארבעים הם אלפיים. אלפיים דולר לתקופת החגים, ממש כמו משכורת שמקבלים על שידוך שנסגרה חשבתי שאני יודע איך משיגים סכום כזה, אבל הקב"ה הראה לי שהרבה דרכים לפניו.

שנזכה לראות גם אנחנו ניסים וישועות בכל העניינים אמנ!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

אני מתעסק בשיווק ובהובלת מכונות חדשות, וביקש לפנות לדרכו. אחרי רגע של הרהור פתאום הוא סב על עקביו ואמר: 'את יודעת מה? באמתחתי מכונת כביסה חדשה עם הניילונים שהבוקר הסבלים בטעות נתנו בה שריטה הגונה ואיני יכול למוכרה עוד, קחי אותה לך, אין לי מה לעשות איתה, אני משווק רק מכונות חדשות, מכונה כזו אף אחד לא יקנה ממני, שיהיה לכם לבריאות!'

כשפונים מכל הלב לכתובת הנכונה, ישועת ה' באה כהרף עין.

וכעין זה מספר יהודי מירושלים עיר הקודש: אני עובד במקום מסוים עם משכורת קבועה של כמה אלפים, ואין הקומץ משביע את הארי. ההכנסה יפה, אבל ההוצאה יפה עוד יותר. יחד עם זה הזמין לי הקב"ה אפיק פרנסה נוסף שיש בו שליחות גדולה - לבנות בתים בישראל. מפעם לפעם עולים לי רעיונות טובים, וכאשר שידוך יוצא לפועל אני מקבל את שכרי.

בסוף חודש אלול הלכתי לציונו של הרה"ק רבי אהרון מבלעזא זי"ע. פעמים רבות אני מגיע לשם לשפוך את ליבי ולהעתיר על בני ביתי. גם הפעם הגעתי להשיח את דאגתי, דאגת הפרנסה. עמדתי שם וביקשתי מהשם שישלח לי את כל הוצאות החגים הבאים עלינו לטובה. סעודות החג, מלבושי כבוד, סוכה, ארבעה מינים וכל אשר בית יהודי צורך בימים נשגבים אלו. מה טוב היה, כך חשבתי לי בלב, אם הייתי עושה איזה שידוך טוב, או אז הייתי מרוויח אלפיים דולר טבין ותקילין, ובאמצעות סכום כזה הייתי מכסה ברווח את כל ההוצאות. רק חשבתי את המחשבה הזו וייסרתי את עצמי, מה לך לתת עצות לריבונו של עולם? והלא הרבה דרכים

הרבה סיפורים מגיעים לאוזנינו כיצד הקב"ה שולח פרנסה לכל אחד ואחד באורח נס. לפנינו כמה סיפורים שממחישים לנו כיצד ישועת ה' מגיעה.

סיפר אברך מרכסים: יום אחד הגיע לביתי ועיניו חשכו, מכונת הכביסה נתקלקלה והושבתה כליל. ניסה מיודענו בכה ובכה אך מהר מאוד הבין שהמכונה לא תעבוד יותר, עליו למצוא מכונה חלופית. חולף יום, חולפים יומיים, והאברך מקווה, אולי ימצא, אולי תבוא מציאה לידו איזו מכונה יד שניה, אולי יצליח לקנות משהו בזול. עובר שבוע תמים והוא לא מוצא כלום, אין בידו די מעות כדי לקנות מכונה חדשה, ערימת הכביסה הולכת וגובהת ומיודענו כולו דאגה, מה יהיה?

בצר לו פנה אל ה' בתפילת מנחה המסוגלת, ביקש ממעמקי ליבו וציפה לישועה. בלב כבד סר האברך לבית המדרש ללמוד סדר ב' ברציפות, "לולי תורתך שעשועי..." עם סיום הסדר פונה האברך לכיוון ביתו אפוף מחשבות. 'כיצד אוכל לשמח את אשתי, אולי אקח הלוואה, אולי אתיעץ עם ראש הכולל', עודו מהרהר בליבו הגיע לביתו ואחזתו תדהמה, ליד דלת ביתו המתינה לו מכונת כביסה טובה וחדשה מפירמה ידועה ומשובחת, ולצידה נוות ביתו בחיוך רחב ממתינה לו.

מיד ביקש האברך לדעת מהי הדרך בה בחר הקב"ה למלא משאלות ליבו בדבר ישועה ורחמים. סיפרה לו רעייתו: "משיאת קטנה חלפה ברחוב וממנה ירד איש ממהר ובידו דף ובפיו בקשה 'היכן רחוב הורדים?' כמובן שהאישה הראתה לו מיד כיצד עליו לנסוע ותוך כדי כך שמה לב, שבמשיאת ישנם מכונות כביסה רבות. מסתבר, שהלה משווק מכונות כביסה. היא מיד שאלה אותו: 'אולי במקרה יש לך איזו מכונה ישנה למכור ובזול?' והאיש ענה: 'לא,

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות ערב ראש השנה

א. יש נוהגים להתענות בערב ראש השנה מפני שנמחלים בתענית זו שליש מהעוונות, והוא על פי המדרש תנחומא שדורש "ולקחתם לכם ביום הראשון" ראשון לחשבון עוונות, משל לעיר שהיתה חייבת חוב גדול למס המלך ולא רצו לשלם, ויום אחד בא המלך לאותה עיר בצבא גדול, וכשקרר לעיר יצאו לפניו גדולי העיר והתחננו לפניו שימחל להם על החוב ויעשה עמהן חסד שכן אין בידם כסף לפרוע את החוב, והמלך אמר שהוא מוותר על שלישי, וכשהתקרר עוד לעיר יצאו לפניו אנשי העיר הבינונים והתחננו לפניו שימחל להם על החוב, והמלך ויתר להם על עוד שלישי, וכשהגיע לעיר יצאו לפניו כל הילדים והנשים והתחננו לפניו שיוותר להם על החוב ויתר להם על עוד שלישי ובכך ויתר על כל החוב. והמשל הוא לה' יתברך שעם ישראל נתחייבו בעוונותיהם כל השנה, ולכן בערב ראש השנה מתענים הגדולים ומוחל על שלישי, ובעשרת ימי תשובה מתענים הבינונים ומוחל על עוד שלישי, וביום הכיפורים כולם צמים ובכך מוחל להם על כל העוונות, ובמוצאי יום כיפור עוסקים כולם בבניית הסוכה ובקניית ארבעת המינים, ולכן קורא את יום טוב הראשון "ראשון לחשבון עוונות".

ב. מי שרוצה להתענות בערב ראש השנה כדאי שיקבל את הצום בתפילת המנחה ביום הקודם, ואם שכח יכול להתענות כיון שצום זה הוא מנהג מקובל.

ג. אם רוצה לקום בעוד לילה לאכול ולשתות לפני עלות השחר (שאו מתחיל הצום) כדי שיוכל לצום, לכתחילה יעשה תנאי לפני שהולך לישון שאם יקום באמצע הלילה שיוכל לאכול ולשתות, וכל זה על פי הפשט אבל לפי הזוהר הקדוש אסור לאכול אם ישן שינת קבע על מיטתו עד שיתפלל תפילת שחרית, ולכן טוב להחמיר להימנע מאכילה אם הלך לישון שנת קבע על מיטתו, מ"מ גם לפי הזוהר יכול לשתות (ע"י התנאי) אם התעורר קודם עלות השחרה.

ד. אין אמרים וידוי ונפילת אפים בתפילת שחרית בערב ראש השנה וכ"ש שלא אומרים בתפילת המנחה.

ה. נוהגים לעשות התרת נדרים בערב ראש השנה כדי להינצל מעונש נדרים שנדר בכל ימות השנה (אולם הדבר ברור שאין התרת נדרים זו מתירה כל נדר שנדר בכל ימות השנה, ויש הרבה נדרים שצריכים התרה מיוחדת, ולכן ישאל תלמיד חכם או מורה הוראה על נדר שנדר איך עושים עליו (התרה).

ו. אע"פ שראש השנה הוא יום הדין וצריך לפחד, מכל מקום כתב מרן השולחן ערוך שמכבסין ומסתפרין בערב ראש השנה, כדי להראות שאנו בטוחים בחסדי ה' יתברך שיוציא משפטנו לחיים טובים ולשלום, וכתב מרן החיד"א שמצד אחד יהיה האדם מלא יראה מפחד ה' והדר גאווה, ומצד שני יהיה האדם שמח ושקט ובוטח כי ה' יתברך מלך מוחל וסולח.

ז. מנהג יפה לטבול במקווה טהרה בערב ראש השנה, ועדיף ללכת למקווה מתחילת שעה חמישית של היום, ולא יברך על טבילה זו, ומי שאינו יכול ללכת למקווה טהרה לטבול מחמת איזה סיבה נכון שישפוך על גופו כשנים עשר וחצי ליטר מים, ואפשר לעשות כן על ידי המקלחת, שיעמוד תחת הברז ויפלו עליו מים ויעמוד כך עד שישער בדעתו שנשפכו עליו כשנים עשר ליטר וחצי, ואין הבדל בזה בין מים חמים למים קרים.

ח. כתב הרמ"א שנוהגים ללכת לבית קברות בערב ראש השנה ולהרבות בתחינות ובקשות אצל קברי הצדיקים ונותנים שם צדקה לעניים, והטעם משום שבית קברות הוא מקום מנוחת הצדיקים והוא מקום קדוש וטהור והתפילה שם מתקבלת יותר, ויתן צדקה קודם שיבקש הבקשות, וכשהולך לבקש בבית הקברות לא יתפלל אל המת שהוא יעשה את בקשתו ותפילתו כיוון שזה איסור "דורש אל המתים" אלא יבקש מה' יתברך שיתן לו רחמים בזכות הצדיקים שוכני עפר, וכן יכול לבקש מצדיק שיתפלל עליו לפני ה' יתברך ויהיה מליץ יושר עליו.

ט. כתוב בספר סגולות ישראל שיש לקנות סכין חדש בערב ראש השנה וישחיו את הסכין זה מסוגל לפרנסה לכל השנה.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

אנו המבוגרים לא שונים (המשך)

'חכמים היוזרו בדבריכם'. אין די בכך שנימנע מלהטיח ביקורת ישירה; גם שבחים שמרעיפים על ראש האחד, עשויים לשדר מסר מפלה שפוגע קשות בשני. שמעתי לא אחת אנשים שסיפרו בכאב על סב שהתפעל במיוחד מאחד הנכדים בזמן שמהם הוא התעלם, או על הפגיעה שחוו כאשר אחד הדודים העניק תשומת לב לאחיהם, בזמן שמהם התעלמו. היחס המפלה מעורר קנאה קשה, והפגיעה תורמת רבות להתפתחותם של רגשי נחיתות, לא רק אצל הילד המופלה לרעה, אלא לפעמים גם אצל הוריו.

במקרה של הורים-סבים עלינו לפקוח עין על שני דורות בו זמנית. אביא דוגמא חיובית ממה שתיאר באוזני אחד מידידי שניחן בעין רגישה: הוא שם לב שכאשר הנכדים מגיעים אל ביתו, בנו הקטן מציק להם. הסתבר שבני הבית הבוגרים, כולם שמחים ומאירים פנים לנכדים הקטנים, והילד שהיה צעיר מכדי להצטרף למקהלת הדודים המבוגרים, פשוט מקנא בהם. מאז, בכדי לאזן את התמונה, החל להטיל על הילד את התפקיד לבדר את אחייניו, לחלק להם ממתקים וכיוצא בזה. ואכן, תוך זמן קצר הילד הפך להיות ידיד של הנכדים, ושוב אינו רואה בהם יותר מתחרים שגוזלים ממנו את תשומת הלב.

האמת צריכה להיאמר, שהאחריות שבני המשפחה יכבדו איש את רעהו ויהיו רגילים להחמיא ולגרום לו להרגיש טוב, מוטלת ברובה על ההורים. כאשר הם יראו בזה ערך עליון שיש לחנך עליו, ומגיל צעיר יקפידו לדבר עם הילדים על גודל המעשה, ויעודדו את התמיכה ההדדית ואת אמירות המחמאות ומילות החיזוק, מה גם שישמשו דוגמא אישית לכן, יש סיכוי טוב שאף הילדים יהיו רגילים לנהוג כך.

משל עממי מספר על אדם שניתנו לו האפשרות לראות את הגיהנום ואת הגן עדן. כאשר הציץ לגיהנום, ראה שלחנות ערוכים בכל טוב וטוב, וסביבם יושבים אנשים רזים ומורעבים עם פנים נפולות ועינים כבויות. הוא ביקש להבין איך זה שיש שפע כזה של אוכל ואילו האנשים שיושבים שם נראים כה רעים, הראו לו שכלי האוכל כולם מצויירים בידיות ארוכות, כך שאף אחד לא מצליח להגיש את האוכל לפיו, ולפיכך עיניהם כלות והם נשארים רעבים. הציץ לגן העדן, והופתע לגלות אותם תנאים: שלחנות ערוכים בכל טוב וטוב, עם כלים בעלי ידיות ארוכות, אבל סביב השלחן יושבים אנשים מאושרים ושמחים, דשנים ורעננים. ההבדל התבטא בכך שכל אחד השתמש בכלי האוכל בכדי להאכיל את היושב מולו, וכך כולם יוצאים שבעים ומאושרים...

יש במשל זה מוסר השכל אדיה הרי לכולנו יש תחומים רבים שבהם אנו לא מצליחים לספק את צרכינו, אבל תמיד יש משהו שאנו יכולים לתרום לסביבה, לזולת. משהו שיש לנו ואין לאחרים. אם כל אחד מאתנו יתמקד במה שהוא יכול לתרום לזולת, ולא נהיה ממוקדים רק במה שאנו מנסים לקבל, כולנו נצא שבעים ומאושרים.

הדבר נכון גם בכל משפחה. כל אחד יכול לתרום לזולת בתחום הנפש והרוח, לפחות מילה טובה ומחזקת, חיוך וכו'. כדאי ללמד את הילדים לתת ולהעניק לזולת מכל הבא ליד, ממה שיש להם לתרום ולהיטיב. כך יתרגלו לחפש את הטוב והישר בעיני אלקים ואדם והאמת והשלום ישכנו באהליהם.

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

בכל אתגר - טמון אוצר

אך הקשיבה לו. "לפני כמה שנים הלכתי בלילה בסמטאות ירושלים כשלפתע שמעתי צעקות", סיפר. "חיפשתי מאיפה מגיעות הצעקות וראיתי נערה צעירה בורחת מפני ערבי שרוצה להזיק לה. מיד רצתי אחריו וקפצתי עליו. בזמן הזה הנערה הצליחה להתחמק מהערבי ולהגיע לביתה. אני נאבקתי איתו מספר דקות ובשלב מסוים הערבי הוציא חפץ חד ושרט אותי בפניי. הרגשתי שנוזל לי דם מהפנים ופינו אותי בהילות לבית החולים. כך נוצרה לי הצלקת שעל פני", סיים הבחור את סיפורו. הבחורה של השידוך היתה בהלם. "מה קרה?", שאל אותה.

"אני היא אותה נערה שהצלת!!", ענתה לו הבחורה בקול חנוק מדמעות. "שנים רבות רציתי לדעת מי הוא זה שהציל את חיי, ולא ידעתי היכן ואם בכלל אמצא אותו, והנה כעת - אתה כאן מולי!!". ההלם הרב של שלהם התחלף בהודיה לבורא, והדמעות - בשמחה, וברוך ה' הם זכו להקים בית נאמן בישראל.

השם יתברך שהוא הרופא הגדול שבידו חיים ומות הוא אבינו אב הרחמן, הוא זה שמחץ ורק הוא זה שיכול לרפא כל מחלה ולפתור כל 'בעיה', כמו שאומרים בתפילת שחרית 'מצמיח ישועות בורא רפואות', שהוא ית' בורא רפואות ועושה ישועות בכל רגע, וישועתו כהרף עין וטוב ה' לכל - לפרנסה לרפואה, לזיווג ולכל דבר שבעולם! בתוך החושך הכי חזק - טמון האור הכי גדול!

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרר באתר ישיבת אור דוד

הקב"ה לא מעמיד אדם בניסיון אלא אם כן יכול לעמוד בו, ועם הקושי באים גם הכוחות להתמודדות. לכן, עלינו להאמין שבכוחנו לגבור על כל ניסיון בעולם ולהיות גיבור ולנצח הכל. אם נהיה סבלניים נזכה שיראו לנו משמים את הטובה שתצא מתוך הצרה כי 'גם זו לטובה' היתה, שהרי לכל היסורים יש קץ, ו'אין הקב"ה מוחץ אלא אם כן שולח רפואה תחילה'. ישנו סיפור מצמרר מביתו של שר התורה ר' חיים קנייבסקי זצ"ל שממחיש לנו את הדבר:

בחור אחד, בעל מידות, גדול בתורה ומוכשר במיוחד, הגיע לגיל השידוכים. הוא היה באמת בעל מעלות, אך דבר אחד לא הביא אותו לידי ברית הנישואין: על פניו היתה צלקת גדולה שכיסתה את פניו. הבנות שאיתן נפגש ראו והבחינו במידותיו הטובות, טוב ליבו וכשרונו בתורה, ורבות מהן היו אף רוצות להינשא לו, אך לא יכלו לשאת את האופציה כי בעלן יהיה עם צלקת שכזו על הפנים שלו.

השנים חלפו והבחור לא התחתן. הוא לא ידע את נפשו. הרי אני טוב וישר, ירא אלוקים וצדיק, וכי בגלל הצלקת שעל פניי לא אזכה להתחתן? בצר לו ניגש לרב קנייבסקי זצ"ל וסיפר לו את סיפורו. הרב הקשיב והבחור ביקש ממנו עצה ותושייה. אמר לו ר' חיים: "בפגישת השידוכים הבאה, הדבר הראשון שתאמר לבחורה עימה אתה נפגש הוא כיצד נוצרה לך צלקת זו על הפנים". הבחור היה מופתע, כבר בתחילת הפגישה להסב את תשומת ליבה של הבחורה לצלקת שמונעת ממנו עד כה להתחתן?! אבל הרב התעקש והבחור הסכים. והנה, הגיע העת בה נקבעה לו פגישת שידוכים חדשה. הבחור התיישב מול הבחורה, פתח ואמר: "לפני הכל אני רוצה לספר לך מה זו הצלקת שיש לי על פניי ומהיכן קיבלתי אותה". הבחורה היתה מופתעת,

רוצים שנה טובה ומבורכת?

בכל ערב יום כיפור עורך הרה"ג דניאל זר שליט"א

פדיון נפש לשנה טובה ומבורכת!

בכח הפדיון לבטל גזרות רעות ולהשפיע על האדם

ישועות גדולות!

Rabenu.co.il

03-5701212

לפרטים נוספים:

